

Foi'a besericésca si scolastica.

**Organu alu provinciei metropolitane greco-catolice de Alb'a-Julia
si Fagarasiu.**

Apare in 1 si 15 st. n. a fia-carei luni.

Abonamentele de cate 6 fl. v. a. pre anu se se adreseze || Manuscrtele si corespondintiele se se trimitate francate la tipografi'a seminariului gr. catolicu in Blasius. ||

Anulu III.

Blasius 15 Maiu 1890.

Nr. 16.

Partea besericésca.

Inca odata despre legea cea nouă pentru scólele medie.

In numerulu 15 alu organului nostru atâtu in partea besericésca, cătu si in cea scolastica s'a apreiatu proiectul pentru modificarea art. de lege XXX din 1883, referitoriu la scólele secundarie si la cua-lificatiunea profesorilor dela acele scóle. Cetitoriloru nostri ince li va fi parutu lucru curiosu, vediéndu că cele publicate in partea scolastica stau in contrastu cu celea publicate in partea besericésca despre unulu si acel'asi obiectu.

Desi amu fi in pusetiune a dă unele esplicări cu privire la motivele, cari au indemnatu pre scriitoriu din partea scolastica a publicá unu articlu cu totulu contrariu articlului din partea besericésca, despre a carui esistintia si proxima publicare densulu a sciutu inca in ainte de-asi serie articlulu seu din partea scolastica, totusi ne retienemu dela astu-feliu de esplicări, pentru că nu voimu se facem din lucrul acest'a o cestiune personala, ci voimu numai se restabilim a deverulu. La acést'a ne semtimu indemnati mai cu séma din motivulu, că articlulu din partea scolastica intitulatu „proiectul de lege in obiectulu limbei grecesci“ a produs o impresiune neplacuta, că se nu dicem penibila, in multi din cetitorii organului nostru.

Scriitoriu din partea scolastica traducându proiectulu de lege alu Ministrului sustiene, că „la gimnasiele, cari nu stau sub dispusetiunea seau inmediat'a conducere a Ministrului de culte si instructiunea publica, obiectulu seau obiectele cari suntu de a se propune in loculu limbei si literaturae grecesci, se alegu de sus-tienatorii acelorui gimnasie“.

Acésta traducere inse este cu totulu falsa, precum se va poté convinge ori cine din cuvintele originale ale proiectului de lege, cari suna asia: „A vallás és közoktatásügyi minister rendelkezése vagy vezetése alatt nem álló gymnasiumok fentartónak szabad elhatározásától függ, vajon kivánnak-e intézeteikben a görög nyelv és irodalom helyett más rendes tartárgyak oktatásáról is gondoskodni; a mennyiben pedig erről gondoskodni kivánnak, e tárgyak megállapítása, az előző §. értelmében a vallás és közoktatásügyi ministertől függ“.

Cine scie cătu de pucinu unguresce, trebuie se precépa, că prin aceste cuvinte ale proiectului de lege se lasa confesiuniloru asia numite autonome deplina libertate, că seau se sustiena si mai departe limb'a grecésca că studiu obligatoriu pentru toti scolarii din gimnasiele loru, seau se admita, că in loculu limbei grecesci se se póta propune la unii scolari alte obiecte; ince pentru casulu alu doilea, numai ministrulu de culte si instructiunea publica are dreptulu de a stabilí, chiar' si in gimnasiele confesiuniloru autonome, obiectele, cari se se propuna in loculu limbei grecesci. Asia dara este falsa assertiunea scriitoriu din partea scolastica, că confesiunile autonome ar' avé se aléga obiectele, cari se se propuna in gimnasiele loru in loculu limbei grecesci. Din acestea se vede dar, că scriitoriu acest'a seau nu pricpe limb'a magiara, seau a tradusu reu, numai că se contradica articlului publicatu in partea besericésca, unde se sustiene conformu a deverului, că déca confesiunile autonome voru adoptá modificarea legei din 1883, enunciata in proiectulu de lege, atunci gimnasiele loru „voru trebui se propuna in loculu limbei

grecesci acele studie, cari se voru statori de *Ministrulu de culte si instructiunea publica*“, si astu-felii confesiunile autonome si pierdu in parte dreptulu cardinalu garantatu in alinea a dou'a din §-lu 8 alu art. de lege XXX — 1883, in sensulu carui'a confesiunile autonome, si nu Ministrulu, au dreptulu se prescrie, ca in loculu limbei grecesci, ce obiecte se se propuna.

Totu asia de reu a tradusu scriitoriu din partea scolastica si pasagiulu din motivarea ministrului referitoriu la propunerea desemnului, caci etă ce dice densulu: „in sensulu proiectului se voru inmultiti orele din limb'a si literatur'a maghiara in gimnasiulu superioru, si in gimnasiulu inferioru se va propune desemnului liberu in legatura cu geometri'a desemnativa“. Abstragendu dela ace'a ca nu in proiectulu seu de lege, ci numai in motivarea proiectului vorbesce Ministrulu despre propunerea desemnului, trebuie se observa, ca despre propunerea desemnului libern in gimnasiulu inferioru nici prin minte nu i-a potutu trece Ministrului se vorbesca, de orece scopulu lui a fostu numai acela, se arete, ca in loculu limbei grecesci ce studie au se se propuna. Limb'a grecesca inse in gimnasiele de sub conducerea Ministrului nu s'a propusu in cele patru clase inferiore, ci numai in clasele superioare, adeca dela clas'a a V in susu. Prin urmare este falsa asertionea scriitorului, ca in sensulu proiectului se va propune in gimnasiulu inferioru desemnului liberu.

Pentru ca in se or si cine se se convinga despre falsitatea asertionei de mai susu a scriitorului din partea scolastica, voiu cită chiar' cuvintele din motivarea Ministrului unde se dice: „E törvény javaslatnak törvényerőre emelkedése esetében a görög nyelvet nem tanuló ifjakra nézve a négy felsőbb osztályban .. tanittatni szándékozom:

- a) A magyar irodalom bővitett ismertetését.
- b) tanittatni fog a rajz oly képen, hogy e tanítás csatlakoznék a gymnasium alsó négy osztályában jelenleg tanitott rajzoló geometriához“. Asia dara nu este vorba aci despre propunerea desemnului libern in gimnasiulu inferioru, ci despre propunerea desemnului libern in gimnasiulu superioru in legatura cu geometri'a desemnativa, care de presente se propune in gimnasiulu inferioru.

Se intielege, ca déca scriitoriu din partea scolastica nu sustiené in contra adeverului ca desemnului libern se va propune in gimnasiulu inferioru, nu venia in contradicere cu articlulu scrisu in partea besericésca, unde conformu adeverului s'a accentuat, ca in loculu limbei grecesci se va propune si desemnului libern, si prin acésta gimnasielor gr. cat. se va creá o noua greutate: „caci intre români si mai cu séma intre preoti nu se prea asta individi cualificati pentru propunerea desemnului“. Pana acum de-

semnulu libern nu a fostu studiu obligatoriu, si de ace'a se mai poteau tiém la gimnasi profesori si mai pucinu cunscuti pentru acestu obiectu de invetiamentu; pre venitoriu inse desemnulu nu numai va capetá o estensiune forte mare, ci pentru scolarii, cari nu invetia grecesc, va deveni unu obiectu de invetiamentu obligatoriu, care va pretinde unu profesor cunscutu.

Multa silintia 'si dà scriitoriu din partea scolastica se arete in contra articlului publicat in partea besericésca, ca prin proiectulu de lege de sub intrebare nu se creéza nici o greutate gimnasielor gr. cat., pre cându chiar' Ministrul spune apriatu in motivarea sa, ca proiectulu seu de lege este impreunat cu unele jertfe, dicéndu: „holott a gymnasiumok felsőbb osztályaiban ketté válandó oktatás berendezése ugy helyiségeik, mint a tanító személyzet tekintetében kétségtelenül némi áldozatot fog igényelni“.

Acum cine cunosc de ce midilóce pucine materiale dispunu unele gimnasi gr. cat., si mai cu séma gimnasiulu din Blasius, si câtu de mari suntu pretensiunile ce se facu din partea guvernului pentru instruirea acestui gimnasiu conformu spiritului tempului de astadi, va trebuí se admita, ca mai cu séma pentru acestu gimnasiu va fi o mare jertfa de a sustiené totu-de-a-una 11 profesori ordinari si a mai face inca câteva sale de propunere pentru studentii, cari in loculu limbei grecesci, voru voi se invetie desemnului libern si limb'a maghiara.

Este forte interesantu ceea ce afirma scriitoriu din partea scolastica despre necesitatea de a se inmultiti orele pentru limb'a maghiara, asia de interesantu, in câtu ar fi pecatu a mai cită inca odata cuvintele densului referitorie la acestu obiectu in colónele acestei foi.

Deca densulu ar' fi avutu numai o schintie de interesu facia cu limb'a romana, ar' fi trebuitu se se multiamésca cu ace'a, ca limb'a maghiara se se propuna si pre venitoriu in 27 ore facia de 20 ore, in cari se propune limb'a româna pre septemâna, si se nu pretinda, ca limb'a maghiara se se suie la 37 ore er' limb'a româna se remâna totu numai cu 20 ore.

Ma inmultirea óreloru de limb'a româna pentru scolarii, cari nu voru invetiá grecesc, o potea pretinde scriitoriu din partea scolastica chiar' pre bas'a enunciatiunilor facute de Ministrulu de culte si instructiunea publica.

Ministrulu adeca vorbindu despre gimnasieie cu limb'a de propunere maghiara, se exprima astu-felin: „A gymnasiumi tanítás nagy fontosságú tárgya a magyar nyelv és irodalom, a mely a legszorosabb kapcsolatban áll valamennyi többi tanszakkal, és melynek szolgálatában állanak némileg a többi nyelvek és irodalmak is; ajánlatosnak mutatkozik tehát a nyert idót e fontos tárgy bővítésére használni fél“.

Aceste cuvinte ale Ministrului, cari nu potu avé

intielesu de cătu pentru gimnasiele magiare, aplicânduse la gimnasiele cu limb'a de propunere româna, voru sună asia: „Obiectulu de cea mai mare importantia a instructiunieei gimnasiale este *limb'a si literatur'a româna* care stă in cea mai strinsa legatura cu tōte celealalte obiecte de invetiamentu si in a carei servituu stau in cătuv'a si celealalte limbi si literature straine; este prin urmare de lipsa, că tēmpulu cāstigatu se se folosescă pentru amplificarea acestui importantu obiectu“. Asia dara déca Ministrulu a potutu recomandă ditei, că o parte din tēmpulu cāstigatu dela limb'a grecésca se se folosescă pentru propunerea limbei magiare, cu dreptu cuvēnta potemu si trebue se asteptămu dela unu român, se pretindă si elu că in gimnasiele românesci se se folosescă tēmpulu cāstigatu dela limb'a grecésca pentru inmultirea pucineloru óre de limb'a româna, si se nu enuntie principii false, cari in ultim'a consecintia ducu la eliminarea limbei române din gimnasiele românesci, ci cu atât' mai putinu se enuntie atari principii chiar' in *acestu organu*.

Ce se tiene de alte asertioni din articlulu publicatu in partea scolastica, observamu că acele nu suntu de cătu nesce reproduceri simple din motivarea Ministrului, cari pre lângă ace'a că nu au nici de cum farmeculu originalitatei, suntu scrise fara precisiune si fara nexulu logicu cuvenit; ceea ce in casu de lipsa potemu si dovedi, speramu inse că acésta causa — spre liniscirea celor nedumeriti in urm'a acestui incidentu — se va terminá cu atât'a.

Care este beseric'a cea adeverata?

In siedint'a din 22 Martiu st. v. a Senatului român Domnulu Dimitrie A. Sturdza a interpelatu guvernulu in afacerea besericei grecesci din Sulin'a, in care, desi se afla pre teritoriul regatului român, totusi in loculu Regelui Romaniei se face amintire in servitiele domnedieesci de Regele Greciei. — Interpellarea sa a motivat'o ilustrulu senatoru cu o vorbire din multe puncte de vedere fōrte interesanta, in care cu o chiaritate neiuadatinata intre laicii din România, desfasiură constitutiunea si organisarea besericei ortodocse. Pentru noi români greco-catolici inse pasagiul celu mai interesantu alu vorbirei Domnului Sturdza este făra indoîela acel'a, in care, spre a lamuri si mai bine organisarea besericilor ortodocse, Domnulu Senatoru le asémena cu beseric'a apuséna seu catolica. Éca pasagiul intregu:

Beseric'a apuséna are unu capu visibilu, pre Pap'a; „Capulu berericei nōstre ortodocse de resaritu este invi-sibilu, căci elu e Christosu. In beseric'a dela Rom'a, „Pap'a este representantele pipaitu alu lui Christosu pre „pamēntu, si de ace'a cu dreptu cuvēntu papalitatea a „mersu pâna la dogm'a infalibilității papale: in beseric'a „resaritena fia-care episcopu represinta pre Apostoli, pre „discipolii, pre invetiaceii lui Christosu tramisi in lume că

„se invetie si se respândesca la noroade invetiatur'a Mântuirii lui. La beseric'a apuséna toti membrii besericei cu „credintiosi, cu episcopi, cu archiepiscopi, cu cardinali suntu „supusi Papei; beseric'a apuséna e o beserica centralisatōre. „In beseric'a resaritena fiacare grupu besericescu se organiza „de sine dupa canōne; aici este o adeverata decentralisare. In beseric'a dela Rom'a nu esista beserici autocefale, independente dupa state si natiuni, ci o singura „beserica, cea dela Rom'a. In tōte statele ce se tienu de „beseric'a catolica, crestinii suntu supusi Romei, centrului, „care este afara din statulu unde traescu membri ei. In „beseric'a resaritena fundamentulu besericei suntu besericile „autocefale, cari suntu organizate dupa statele si natiunile „unde functionéza“.

Asia dara Domnulu Senatoru Sturdza recunósce si marturiscesce apriatu, că in beseric'a catolica „toti membrii besericei cu credintiosi, cu episcopi, cu archeepiscopi, cu cardinali suntu supusi papei“ si că „beseric'a apuséna e o beserica centralisatōre“, seau „o sêngura beserica“; precându in beseric'a resaritena fiacare grupu besericescu se organiza de sine, dupa canōne“; si că prin urmare beseric'a resaritena e o beserica cu adeveratu decentralisatōre, avêndu de „fundamentu besericile autocefale, cari suntu organizate dupa statele si dupa natiunile la cari functionéza“. Cu alte cuvinte Domnulu Sturdza recunósce că, precându in beseric'a catolica se afla o *deplina unitate*, nu numai de credintia ci si de organisare, seau de *ocârmuire*, pre atunci in beseric'a resaritena numai o unitate de credintia esista, éra nu si de organisare. Ma ce e mai multu, domnulu Sturdza afirma chiar că „in acést'a consista una din deosebirile cele mai de capetenie dintre beseric'a ortodoxa a Resaritului, si beseric'a papala dela Rom'a“.

Multiumimu Domnului Sturdza de acést'a mărturisire franca si sincera, si 'lu rogămu se ne permita acum noue se tragemu concluziunile ce deriva din marturisirea Domnului sale.

Este preabine cunoscutu toturorul celoru ce s'au ocupatu cu constitutiunea si cu natur'a besericei crestine, că un'a dintre notele caracteristice si esentiale, cu cari a voit u domnedieesculu Intemeietorul se sia inzestrata beseric'a sa, este *unitatea deplina*, atât' cu privire la origine, intemieiare, credintia si scopu, cătu si cu privire la *organisarea esterna si interna*, seau cu privire la *ocârmuire*. Nu me voi incercă se mai demustru acestu adeveru atât' de cunoscutu, ci me voi restringe numai la o auctoritate de siguru nesuspecta si inaintea *ortodocsiloru*, la auctoritatea fostului metropolitu alu Moscvei, Macarie, a carui opu dogmaticu in traducerea romanescă a Archiepiscopului Gerasimu Timuș Piteșeanulu va fi preabine cunoscutu *ortodocsiloru* români. In tomulu II. alu acestui opu¹⁾ dela pag. 300—305 se aréta din

¹⁾ *Teologia dogmatica ortodoxa*, tradusa de Gerasimu Timuș Piteșeanu — Bucuresci 1888.

S. Scriptura si din Tradițiune, că unitatea de *origine, intemeiere, scopu, organisare esterioră si laică*, este unu *caracteru esențialu* alu besericiei celei adeverate. Intre citatiunile aduse spre confirmarea acestui adeveru aflămu si urmatorinu citatu admirabilu a Sântului Ciprianu, in care, dupa cum pote vedé origine e vorba nu numai despre unitatea de credintia, ci si despre cea mai deplinita unitate de *organisare* seu *de ocărniere*. Eea ce dice S. Ciprianu (De Unit. Eccl. Lect. cr. 1837, I. p. 26): „*Episcopatul este unulu, si fiacare din sierbitori pote se participe. Beserică este un'a, cu tōte că cu respândirea credintiei membrii sei au devenit fōrte numerosi. Astfel, cu tōte că sōrele are multe raze, este numai una sōre, unu arbore are multe ramuri, dar' este numai unu arbore intarit in radacin'a sa; seu mai bine cu tōte că dintr'unu isvoru curgu mai multe riuletie si curgu apele cu imbelisugare, totusi se maniēne unitatea cu isvorulu. Despartiti-mi raz'a sōrelui de isvorulu seu, raz'a despartita nu mai pote stā de sine; detrunchiati unui arbore ramurile sale, ramur'a detrunchiata nu mai pote cresce; tati ap'a unui riuletiu ce curge dintr'unu isvoru, riuletiulu tatiu se usuca.* Asia si beserică carea stralucește de lumin'a Domnului, desi revērsa razele sale preste totu pamēntulu, totusi steau'a care le respăndesc este un'a, si unitatea corpului nu se nimicesce prin aceia. Ea intinde preste totu pamēntulu ramurile sale incarcate cu fructe; riuurile sale curgu pāna la o mare departare; cu tōte aceste remâne numai unu sēnguru isvoru, unu sēnguru principiu, o sēngura muma, fecunda in maturitate de fructificare spirituala“. — Cine nu vede, că in cuvintele aceste sublimi, citate de Macarie, e vorba despre organizarea ace'a *unitara* a besericiei apusene, carea Domnului Sturdza o numesce *centralizator*?

Remâne deci constatatul din marturisirea unuia dintre cei mai eruditii teologi ortodocsi moderni, că *unitatea deplina de credintia si de organisare externă si internă* seu de *ocărniere* constituie o *caracteristica esențiala a besericiei celei adeverate*.

Inse, dupa marturisirea senatorului Dimitrie A. Sturdza, unitatea acăsta se afla *numai in beserică Romei*, era nu si in besericile Resaritului.

Prin urmare spuna-ne ortodocsi: Care este beserică cea adeverata?

B. H.

Inea odata aplicarea s. liturgie la concelebrare.

La tractatulu aparutu in N-rulu 9 alu acestei Foi sub titul'a „*Aplicarea s. liturgie*“ Clariss. D. Dr. Szmigelski a binevoituit a-si face reflesiunile sale¹⁾.

¹⁾ cuprinse in N-rii 12—14.

Deoarece prein desbaterea obiectiva si scientifica ori si ce cestiune numai se lamuresce, — trebuie se marturisescu, că numai bine mi-a potutu paré vediendu interesarea dovedita de Dlu Szmigelski facia de cestiunea de mine pusa.

Macarcă Claritatea Sa intru discutarea cestiuniei, adese s'a folositu de metodus polemiei mestecate cu sarcasmu si óresi-careva persiflare, — dara dupa-ce acestea nu atingu esenția cestiuniei, — ci mai multu s'ar' pote numi că o caracteristica a pusetiunei profesorale, ce D-ni'a sa ocupa, — din parte-mi la acelea nu voiu reflectă, ci cu permisiunea Ven. Redactiuni, dându responsu la acele reflesiuni, dupa potintia me voiu tiené strēnsu de obiectu, urmandu din pasiu in pasiu desfasurările numitului domn.

1. Cumcă combaterea procedurei unoru confrati preoti facia de persolvarea s. liturgie pre intentiuni private acceptate, atinsa de mine in tractatulu meu de mai susu ar' fi fostu „*preascurta*“, nu numai fora si „*cruciatoriu*“, acăstă pote se fia parerea individuala a Domnului reflectante, din parte-mi credu că a fostu dreptu corespondiatória scopului unei Foi bisepetmanale, dara inca si cestiuniei puse. Pentru-că cestiunea aplicarei s. liturgie pentru stipendiu este cătu de largu pertractata in fia-care studiu „*moralu si pastoralu*“ si in liniele generale e cunoscuta la cei mai multi confrati preoti, si afara de acăstă pentru o fōia că si a nōstra am aflat a fi superfluu se atingu tōte casurile cu ace'a cestiune impreunate, cu atâtua mai vērtosu, deoarece din esperintia sciu cumcă prin o atare pertractare lunga si obositória inaintea partei mari a publicului cetitoriu studiulu -si pierde multu din interesare si din folosulu practicu.

Era cumcă in combaterea cestiuniei facia de preotime asi fi fostu „*cruciatoriu*“, acăstă numai atunci mi-s'ar' pote obiectionă căndu eu asi fi avutu de scopu, ori asi fi fostu in dreptu, nu a *reflectă* in modu obiectiv la modalitatea gresita a aplicarei s. liturgie observata numai de unii frati preoti, si inca nu din reavointia, ci pote din necesitate ori nebagare de séma, fora a *infruntă* pre acei preoti. Altu-cum eu cugetu că este suficientu că in dijurnalistica că a nōstra sè se arete corectitatea ori necorrectitatea procedurei observate intr'una ori alta cestiune de asemene natura, cu carea ocazie scriotoriulu se aiba inaintea sa nu numai pusetiunea sa, fără si pusetiunea si sēmtiulu demnităti lectorilor eclesiastici cari nu bucurosu primescu lectiuni ex catedra.

2. Not'a cea neinsemnată că *modalitatea cea nouă a aplicarei se practisă mai alesu de unu tempu incōce prin unii preoti iesiti di seminarie latine*, se vede că tare l'a superat pre D-nulu reflectante deoarece nu numai acăstă -i dà indemnă la facerea

reflexiuniloru, fora acelei -i consacra si o parte buna din acele.

Acésta superare sentimentală înse cugetu a fi neterminate, pentru că departe a fostu de mine si cugetulu că sub acei preoti teneri se intielegu numai pre cei din Blasiu, cu atâta mai vîrtoșu deorece -mi erău mai necunoscute relatiunile de acolo, apoi de alta parte atari preoti teneri mai alesu celibi, înse si casatoriti sunt si la alte episcopii, si inca si in parochii senguratece.

Neci despre ace'a nu me indoiesc, că tenerii in seminariele latine nu ar' primi indemnii basericescu si la câtu mai desa celebrare; ori că dora din contra ar' fi primitu indemnii de a introduce in baseric'a nôstra concelebrarea obsoleta deja in baseric'a apusena: dara* ace'a totu nu se poate categorice nega, că si cum unii clerici teneri din seminaria latine nu ar' aduce cu sine spiritulu si óresi careva predilectiune a ritului latinu nu odata a conto ritului basericiei nôstre, ce'a-ce este si óresi-careva consequintia, dupa ce in acele seminaria, abia au ocasiune asi insusi necum in pracsă, dara neci in teoria cunoșcientiele necesarie ale acelei discipline si ritu, si éta ca unu eflusu alu aceleiasi predilectiuni am timbratu eu „*aplicarea s. liturgie persolvate in concelebrare la intentiune stipendiale*“. Caci desi ace'a concelebrare nu e in usu in baseric'a apusena, dara concelebrarea prin subscrisulu esceptionata o consideru că óresi-careva imitare a liturgiei private din baseric'a apusena tornata in form'a liturgiei basericiei orientale, incâtu precum in miss'a privata a basericiei apusene nu se pune actiune publica solemna liturgica, fora asia dicundu numai recitare tacuta si submisa a rogatiuniloru si responsorielor: asia si in liturgia persolvata la concelebrarea atinsa.

Altu-cum insemmu, că subscrisulu nu *celebrarea desa in sine considerata*, neci persolvarea *liturgiei concelebrate că atare*, a combatutu, ori ar' vré se combata, caci ambele suntu laudabile si salutarie mai alesu déca ace'a se intembla din *pietate sacerdotala*, fara am esceptionatu: aplicarea s. liturgiei stipendiate si persolvate la concelebrare, carea precum insusi Domnulu Reflectante scie se face nu numai din simpl'a pietate preotiesca, fara din detorintia acceptata cu stipendiul missalu, ce'a-ce precum este impreunatul cu venitul materiale, asia din justitia trebue implinita, si pentru care s. liturgia bucurosu concedu D-nului Szmigelski acelu venit aprobatu si de s. Apostolu, numai se o implinesca dupa recerintele prescriseloru liturgice.

Si chiar si pentru acésta sum silitu a respinge invinuirea, că si cum esceptionarea unei atari aplicari de concelebrare pentru preotime ar' fi „*demoralisatoriu si scandalisatoriu*“. Acésta numai atunci mi-s'ar' fi

potutu aruncá cându asiu fi combatutu celebrarea s. liturgie, fia si in forma indirecta, ce'a ce inse neci printre orduri nu se va poté ceti. Credu că atare caracterisare eră prea pripita si aspra, caci sum convinsu, că Stim. Redactiune mai inainte de publicarea ori carei lucrari indestulu ponderédia, că se nu se suscépa in Fóia, ce'a-ce ar' fi demoralisatoriu si scandalisatoriu. Aceste suntu grele cuvinte. Me va iertă D-nulu Reflectante decumiva dicu că atari caracterisari se potu aplicá numai in casuri evidente.

Éra cându D-nulu Szmigelski amintesce de nesce *abusuri mici si mari*¹⁾ contrarie disciplinei besericiei nôstre, intre cari ar' fi si acel'a că „unii preoti de ai nostri ani intregi nu celebrează“, la alu caruia promovare — cum dice Dni'a sa contribue si tractatulu mieu, — ori că unii preoti chiar' calca decretulu, neajunându inainte de celebrare, respective cuminecare; acestu abusu déca aieve esiste, in prim'a linea ar' poté se se arunce in faci'a unora din preotimea putienela centrulu episcopalor, séu a altora fora cura pastorală, dara nu in faci'a preotimei rurale, caci acesteia -i este mai imposibilu că fiindu in deplina santeitate se nu celebreze ani intregi, ori chiar' si in töte dominecile si serbatorile legate, si pre lênga acésta de totu putienu trebue se fia numerulu acelora cari se aiba conosciuntia asia amortita câtu neajunându se celebreze ori se se cuminece, si din acestea casuri esceptionale credu că nu se poate abdisputá spiritulu preotiescui alu preotimei rurale. In ultim'a linea apoi esistint'a atinselor abusuri mici si mari s'ar' poté aruncá in faci'a V. Ordinariate, cari acele abusuri ori si ace'a comoditate tacite le suferu. Cum voru scapá acei preoti timbrati véda-si cei atinsi si se faca socota cu D-nulu Reflectante.

Dupa acestea premise se trecu acum si eu la obiectulu cestionat. Facia de acest'a dicu că:

Desi pretiuliescu multu laboriositatea D-nului Szmigelski intru producerea si pertractarea argumentelor: sum silitu totusi a dechiará, că argumentele produse nu au potutu înfrângere convingerea descoperita in tractatulu meu atinsu.

Se ne intielegemu dara fratiesce:

3. Care a si fostu obiectulu de mine pertractatu? Acel'a că prin concelebrarea s. liturgie nu se satisface deobligamentului intentiunei stipendiale, déca numai nu este spre ace'a concesiune speciala dela s. Scaunul Apostolicu si că o atare concelebrare nu convine cu disciplin'a basericiei, — deci eu am considerat cestiunea mai multu din punctu de vedere dogmaticumoralu.

¹⁾ cari altmintelea in asia mesura mare s'ar' fi inmultitu dora numai dela 1858 incöee, deorece episcopatulu provinciei nôstre basericesci in dechiaratiuaea sa data Nuntiului apostolicu in siedint'a din 19 Sept. 1858 esistint'a ataroru abusuri o néga.

Si ce respunde D-nu Szmidelski? In partea mai însemnată a reflesiunilor demuestra că „concelebrarea mai multor preoți că o datină vechia conformă cu disciplină basericei noastre, este legală și aprobată și de s. Scaunul Apostolicu, era la începutul și capetul reflesiunilor se ocupa cu aplicarea s. liturghie concelebrată afirmându, că acea e admisă. — Deci Domnul să tractează mai multu despre partea liturgică a cestiunii.

Afirmarea acea că concelebrarea mai multor preoți este conformă disciplinei basericei orientale o subscriu și eu, căci acea eneici unu cuvântu nu am trasu la indoieala, fora cele ce Domnul Szmidelski, în acăstă privință pre largu le-a comprobato, subscrișu le-a reprobusu in p. 1 alu tractatului seu, — la acea m'am provocatu că la formă liturghiei originale antice in altu studiu precedentu din N-ru 9. pag. 131.

Cum asiu fi potutu eu trage la indoieala asia ceva, ori chiaru se fiu combatutu o atare datina publică, cându in restempsu de 8 ani cătu am petrecutu la centrulu Diecesei, adese am fostu martore la atare concelebrare solemna, si insumi am luatu parte la acea. Afora de acea -mi eră binecunoscutu nu numai din decretul Sinod. provinciale din 1872 (Tit. II. c. V.), fora in deosebi din statutele capitularie din Lugosiu (§. 17) că membrii capitulari au detorintia a concelebră cu Arhieereulu la functiuni pontificale.

Să se-mi fia trecutu din vedere, că liturgiele antique asia dicundu fara deosebire prin compusetiunea loru vedescu acea concelebrare, că ele suntu compuse de dupa disciplină antiqua a oblatiunei generale din partea poporului, a concelebrarei preoților si a impartasirei comune cu cele sante, său cum dice Benedictu alu 14-le că acea concelebrare este expresa si in Canon.: ap.¹⁾ si Const aposolic²⁾. Ori se nu fiu bagatu eu in séma, că, desi in cele accidentale, modalitatea antiqua a celebrarei s. liturghie s'a schimbătu, dura in asiedimentele s. liturghie ale basericei noastre — nu numai prescrierile rituale, fora si rogatiunile dovedescu disciplină antiqua a concelebrarei. — Atare concelebrare nu am avutu neci am potutu combate. Fora facându eu din acea concelebrare, aplicare la relationile basericei noastre am exceptionat, aplicarea fructului s. sacrificiu eucharisticu la intențione acceptat si prim acea concelebrare implinitu, — am combatutu: modalitatea dupa mine

¹⁾ Si quis episcopus, presbyter aut diaconus vel quilibet de sacerdotali catalogo, facta oblatione, non communicaverit, aut causam dicat, ut si rationabilis fuerit, veniam consequatur; aut si non dixerit communione privetur, tamquam qui populo causa lesionis extiterint, suspicionem faciens de eo qui sacrificavit, quod non recte obtulerit. c. 8.

²⁾ Silentio facto unus ex primis episcopis cum duobus aliis stans prope altare, reliquis episcopis et presbyteris tacite orantibus atque divina evangelia super caput ejus, qui ordinatur tenentibus, dicat ad Deum. Lib. V. c. 4).

inca nouă in baserică nostra, că prin atare concelebrare, preotul ca celebrante se satisfacă de obligaționul de a potă aplică acelu fructu speciale.

Eta intr'acăsta stă deosebirea intre cestiunea de mine pusa, si intre o parte buna a reflesiunilor combatatorie ale Domnului Szmidelski facia de acea. Ce'a ce de ar' fi deosebitu Claritatea sa, mai usioru si mai chiaru ne-am si lamurit.

Dara dupa-ce Domnul Reflectante din enciclicele lui Benedictu alu 14-le nu numai, că demuestra legalitatea concelebrarei in baserică nostra, foră cu fia care parte din acele legă căte o reflesiune: se nu mi-se iee in nume de reu déca me voru ocupă putinelu de acele reflesiuni.

(Va urmă).

Corespondintia.

Adunarea din Sărăcia a preoților uniti.

Cestiunea gimnasiului românescu de Beiusu, intrunită Sărăcia in 24 Aprilu st. n. a. c. si pre preoții români uniti din mai tôte ângiurile comitatului aradano. La bozirile resunetului sfasietoriu tramisu si loru, echoului tristu respundeă in vibrare doreră de-alungulu acestei provincie. Acestu resunetu a strabatutu dela Crisul-albu — ce sub piscurile muntilor Mom'a-Codru si Magura, in cascade albe si salta valurile pre alu petrilor sénă — pâna la vastă cîmpia braçata de drumulu Oradiei-Mari; in rapidu sboru a trecutu dela incantat'a podgoria, unde la doina națională si melaneolică — ce adese resuna lenga butuculu vitiei de via — pre alu florilor ghirlande dörme fluturelulu leganatu de zefirulu demanetii, . . . pâna la padurile deja mai sterpite dar pline de dumbrave imbalzamate de alu trandafirilor odoru, cari jacu alungulu Teuzului si Cigrelului; in sborulu seu a trecutu departe pâna la sentinelele Muresului, pre carele intielegandu-lu toti, cu o anima, si in anima cu unu doru, grabira ai nostri cu crucea in frunte, dela districtele vice-archidiaconatelor a B. Siebisului, Sîmandului si Vilagosului, la opidul Sărăciei: că in tenoreea ideilor espuse si ventilate in publicu se-si faca si ei detorintă, ce națiunea o cere dela densii.

De facia au fostu Multu Onoratii Domni: Ioanu Popu, protopopulu Sîmandului si Vasiliu Zsiroș, protopopulu Sărăciei; apoi Onoratii Domni: Petru Munteanu, preotu in Sîntea; Dionisiu M. Paseutiu, preotu in Miniadu; Vasiliu Bistranu, preotu in Sărăcia; Vasiliu Steer, preotu in Bieliu; Ioanu Mihale'a, preotu in Sîmandu; Ioanu Pusicasiu, preotu in Mocrea; Adalbertu Pitucu, preotu in Gals'a si Georgiu Selagianu, preotu in C. Minisiu, escusandu-se gentilu ceialalti putieni absenti, că din cause momentoase de si nu potu participă la adunarea dorita, totusi primescu cu bucurie hotaririle ce se voru aduce.

Mai inainte de tôte in S. Beserică din locu a carei frumsetă internă, atatu prin ornamentele-i intru adeveru pompōsa, catu si prin curatieri'i ei ne-a pusu in uimire, s'a celebrat la 9 ore a. m. prin trei preoți santă liturghie, sub a carei decursu scolarii bine deprinsu au intonat canticile indatinate. Numai decatul apoi la 11 ore a. m. ne intrunirămu in casă parochiala a desbate in conferintă conchiemata, afacerea delicata, pentru a carei chiarificare amu convenit. Presedintele — alesu dupa etate — Multu Onoratulu Domnu Ioanu Popu deschidiu siedintă

in termini caldurosi de bineventare si espunendu seriositatea causei, invita pre preotii de facia a-si espune din convingere parerile loru, cari observari luandu-se la protocolulu condusu de Onoratulu Domnu Ioanu Mihalc'a, cu cea mai buna contielegere tote au culminatu in urmatoriu decisu:

„Conferint'a adunata la Sîr'a, in unanimitate röga pre Ilustritatea Sa, bunulu nostru Episcopu, se binevoiesca gratiosu a conchimá in acést'a causa ponderosa Sinodu diecesanu, si acést'a chiar' in interesulu linisirii spiritelor multu turburate a creditiosilor nostri.

Protocolulu subserisu de fiesce carele preotu, prin prezidele siedintiei se tramite Prea-Santitului nostru Episcopu, Er' in finea siedintiei, confratilor Satu-mareni adunati (?) din optu protopopiate la orasiulu Careiulu-Mare, se tramite o telegrama de felicitare, — dupa cari agende la 2 ore p. m. ne insociràmu cu totii spre unu prandiu comunu la més'a frugala a Multu Onoratului Domnu Vasiliu Zsiros, unde intre toastele pline de fratieta si iubire, nitaràmu pre cate-va mominte de aprigele si ingrennatórele gândiri ale vietiei.

Asia decurse acést'a adunare frumósa, dela care d. m. la 5 ore, cu cele mai sincere afecte cătra domnulu casei, unde furàmu acumulati de adeveratele si fidelele ingrigiri: ne despartiràmu fiecarele la ale nòstre.

Cá posteritatea ce va urmá dupa noi, se nu ne timbréze de indolenti si nepasatori, ne-amu facutu detorinti'a, că amu protestatu in modulu celu mai loialu contra de-tragerei lîmbei romane. Voru avé efectu ori ba aceste incercari? Nu importéza! Ánimele nòstre aprinse de săntele flacări de iubire cătra poporulu ingrigitu sufletesce de noi, -su mangaiate că nu au tangitu hraniindu dorerea clipeloru ce se strecora; că lenga tristele ruine a gloriei strabune ce adversarii vréu totu mai tare se ni le inscenéze, nu amu statu indiferenti introeniti numai in suspine si in jale, ci că reducându-se obiectiunile loru la adeverat'a valóre, invaseuti in hain'a de auru a sperantiei, cu dorulu sufletului nostru amu dovedit, că decat o viétia mórtă, mai bine dorim cu ardore o mórtă via.

Adalbert Pitucu,
notariu de corespondintia.

Satu-mare Aprilie 1890.

Onorabila Redactiune!

Candu am registratu dorerósele evenimente, ce se observa in Districtulu Satu-marelui din dieces'a oradana, — n'am cugetat, că ace'a scurta corespondintia va dá ansa la asia estensa reflesiune, ce a vediut lumina in numerulu 14 a pretiuitiei „Fóia besericésca“ — o reflesiune, ce ar' fi demonstratu contrariulu celoru díse de mine inaintea publicului cetitoriu, o am fi salutat cu bucuria, ni-amu fi convinsu că Districtulu memorat nu degeneréza cu privire la religiunea si limb'a sa; — allegantele in se contra regulelor generali a criticei — si despre acést'a -la cunosc că e potere vechia — cum se numesce — dice, că degenerarea séu cum se exprima atitudinea Protopopului din Satu-mare me atinge numai pre mine singuru. — si se apuca de o expresiune citata falsu din Corespondintia mea, si face atatee conglomeratiuni de idee, in catu abia pote scapá de ele — căreca nodu in papura numai se apara de a dice ceva. — Nu me seintiu indreptatit de a dá instructiuni nimenui, totusi nu potu evitá observatiunea, că regulele criticei obiective pretindu că respectivulu criticante se fia in chiaru mai antaiu cu intentiunea scri-

toriului . . . a fostu ace'a buna ori rea trebue se arete, si numai dupa desfasurarea chiara a acestei probleme pote trece la censurarea expresiunilor singuratice; ce a fostu intentiunea corespondintiei atacate, usioru s'a potuta cunosc; că in Districtulu desu laudatu sè se afte unu modus vivendi óre-care că poporul se nu fia expus pe pericolul de a-si pierde religiunea si limb'a — de acést'a idea nu se interesáza allegantele — dice, că me *atinge numai pre mine singuru*, dar' vine aproposu se -i demustre contrariulu corespondint'a din Satu-mare din numerulu 14 a „Fóiei besericesci“, unde mai aspru se exprima, că poporul din acelu Districtu si-a pierdutu limb'a si e aprope se -si pierda si religiunea. — Ce atinge emunctiunea, că nu se tiene de forulu publicitatii a judecăt despute atitudinea cutarui-va; — acést'a dela o potere asia vechia professata apare de *naiva*; pentrue judeca publicitatea afacerile mai mariloru besericesci si civili? unde ar' fi dreptulu istoricu, déca publicitatea n'ar' luá cunoștința despre faptele se dicemui atitudinea mai mariloru poporeloru? . . .

Mai reu se sférma allegantele pentru expresiunea că cei neabili sè se retraga inaintea poterilor noue; — intielege mai multu, de catu s'a disu; — e vorba de neabili, — neabili inse potu fi si tenerii chiaru asia că si cei betrani, nici la Protopopulu Satu-marelui n'am accentuat eu de causa principala „slabitunile betranelor“ — numai că se evitu reproducerea cauzelor adeverate, ce ar' fi petrunsu mai aduncu in personalitatea Protopopului laudatu m'am folositu de expresiunea: *punem din slabitiunile betranelor* — binevoiesce Domnule allegante a distinge bine tonulu *afirmativu*, — de celu *presumtivu* si vei cunosc, că n'am afirmat ace'a ce cu atat'a silintia voiesci a combatte!! Altcum principiulu, că cei neabili sè se retraga nu se vede a fi asia nou in beserică; — cati Pontifici, cati Prelati ne produce istori'a, că s'au retrasu chiaru din principiulu atacat, din slabitiunile betranelor, că sè se folosésc de liniscea bineemeritata trupescă si sufletescă, — déca s'au semtitu neabili, — nepotintiosi, — s'au retrasu, — n'au asceptat *dispozituna Provedintiei divine*, desi eu si in retragere cetezu a afá man'a Provedintiei . . . nici a fostu lipsa se-lu statoréscă beseric'a; — l'a statoritu cunoșint'a de sine a fia caruia; — unu barbatu consciu chiamarii sale nici candu va tiené o pusetiune mai grea de catu pote suportá cu poterile sale spirituali si fisice. . . . Chiaru ace'a dovedesc spiritulu morbulentu alu secului modernu, că nu ne place a ne cunosc, si predominiti de slabitiuni trupesci si sufletesci intindemu manile, dupa tote onorurile lumesci . . .

Cu ce entusiasmu dechiara allegantele, că si cei betrani servescu S. Liturgia . . . predica, provedu etc. . . . acést'a in se este mechanismul — de -mi este iertatul a folosi expresiunea acést'a — chiamarei nòstre sante!! . . . a se folosi de tote midilócele posibile de a conduce turm'a la limanulu fericirii eterne si temporale este o prudintia adeverat pastoral!! acést'a se recere si dela betrani si si dela teneri . . . Unu casu tristu a comunei besericesci de Homorodulu de midilocu aréta, că cu impliuirea mechanismului detoriutiei nòstre nu mergem departe; — a fostu parochia ace'a pâna in tempurile mai recente bine — vediuta dénumita de aspiratiunile ori-carui preotu . . . adi e ruinata cu totulu. —

Contele Caroli si-a formatu asupr'a comunitati óresicare pretensiune urbariala redusa in urma la 8000 floreni solvindi in rate de 5 ani; poporul nepricopetu nu s'a plecatu — conducatoriu afara de preotu n'a avutu, in-

acest'a n'a avutu ineredere, — pentru-ce respunda alle-gantele — n'a primitu ofertulu; Contele si-a vendutu dreptulu la unu Israeltu, care adi cu pretensiune de 22 mii fl. a sequestratu si licitatu pâna la 50 fumuri, — la-sandu poporul in cea mai mare miseră . . . Unde a fostu in casulu acest'a prudint'a pastorală?! . . . unde folosulu, că a predicatu preotulu, déca nu si-a sciutu cascigă inerederea poporului?! nu i-a seiutu conduce trupesc, — asia va fi si condescerea sufletésca!! . . . bine se numesce dem-nitatea preotiésca „*mumus angelicis humeris formidandum*“ se vede a se spariá allegantele si de umbr'a autonomiei besericesci . . . nu suntemu toti asia slabî la angeru; noi scimă că beseric'a in cele ce privesc dogma si moralulu seu nici s'a reformatu candu-va, nici se va reformá; pentru refórmile disciplinarie de cari a fostu si voru fi in beserică totu-déun'a dupa recerintiele tempurilor, nu ne vomu face Calvini, — nici suntemu saturati de principiile Calvinismului cum ne presenta lumei allegantele. . . .

Dupa aceste fia-mi iertatu a respunde la intrebarea, ce cu atat'a nenorocire s'a nisuitu a o resolví alle-gantele mieu, că de se va primi principiul că cei neabili să se retraga inaintea poterilor noue, ce reforme salu-tarie aru aduce in beserică: voru fi toti consciii chiamarei loru; — voru veghiá asupr'a drepturilor nôstre besericesci si scolarie, — si eu nu voiu fi silitu a registrá anomalii de asemenea natura!! —

L. M.

Declarare in afacerea jurnalisticiei.

Prea Venerata Redactiune!

Aci alaturatu cu placere vinu a comunică re-sultatulu obtienutu dela Clerulu tractului Miresiului-Mare in dieces'a Gherlei coadunatu in conferint'a pastorală de primavéra, tienuta in Selsigu la 15 Aprilu 1890 cu privire la cele cuprinse in „Foi'a besericésca si scolastica in Nr. 13 a acestui anu sub titlulu „Jurnalistic'a“ dandu locu mai in josu in modu fidelu la cele decise de Veneratulu Cleru protocolarminte.

XV.

Presidele propune cetea articolului din „Foi'a besericésca si scolastica cu titlulu „Jurnalistic'a“ edata in Blasiu Nr. 13. 1890. — Recerca adunarea se deliberéze in meritulu lui.

Adunarea sensulu articolului cetea -lu ié cu pla-cere spre statulu notitiei. — Si esprima aderintia facia de principiulu esprimatu in elu si primesce, că pre lenga tóte că membrii ei suntu reu retribuiti, totusi -lu voru aboná cu cea mai mare placere — punendu totu odata urmatórea conditiune: că Redactiunea seau mai bine disu organele, cari efep-tuescu edarea foiie se lucre a se separá Foi'a besericésca de cea scolastica. — Cea scolastica voru se o aboneze invetitorii seau dupa impregiurări beserecile. — Cea besericésca amplificandu-se a fi si politica va se dica politica-besericésca, mai incolu aparendu baremi odata pre septemana se va procurá

prin membrii Clerului, — la ce noi suntemu gat'a a ne declará deobligati insusi prin valórea acestui protocolu. — Se adreséza ace'a rogare concernentelui protopopu — că in acestu sensu se comunice cu Onorat'a Redactiune acestu deliberatu alu nostru. —

Candu cu placere aducu la cunoscint'a Veneratei Redactiuni acést'a decisiune a Clerului tractualu, sum

Selsigu la 17 Aprilu 1890.

Cu deosebita stima:

Teodoru Indre, m. p.

protopopulu tractului Miresiului-Mare.

Multiamita publica.

Una fapta démna de unu crestinu adeveratu s'a in-deplinitu in diu'a de 16 Martiu a. c. n. in beseric'a paro-chiale din locu. Domnulu proprietariu Gavriliu Stoianu greco-orientalul din Toplița, in facia poporului in s. beserică a donatu pentru s. beserică parochiala greco-catolica din Felfalău, unu rendu completu ornate (vestimente) liturgice in pretiu de 70 fl. v. a. Pentru atare fapta nobila, din partea subscrisului, in numele comitetului besericescu parochialu, i se aduce cea mai fierbinte multiamita.

Dée bunulu Domnedieu că atari fapte maretie se afle multi imitatori.

Felfalău la 16 Martiu 1890.

In numele comitetului besericescu:

Michailu Popu Lupu,
administratoru parochialu.

Varietăti.

Numire. — *Ioanu Ramontianu*, administratorulu parochialu din Petelea, a fostu dispusu totu in aceea-si calitate la Gârboulungurescu.

Fapta generósa. — Proprietariulu Kovács Dénes, unitariu de confesiune, a dăruitu besericiei nôstre greco-catolice din Baginu sum'a de 100 fl. v. a., cu ace'a menire, că din venitele capitalului să se ajútore preotulu nostru din ace'a comună. — Fapt'a generósa vorbesce de sine, si nu are lipsa de laudele nôstre. Numai ace'a dorintia o esprimâmu, că, déca unu unitariu pote se ajute besericile nôstre, se-o faca acést'a dupa potintia si credintosii nostri, aducându-si aminte că insutita va fi resplat'a loru. —

Necrológe. — Dela iesirea numerului din urma a foiie nôstre amu primitu éra-si urmatórele necrológe: *Gregoriu Popu*, fostulu parochu român greco-catolicu a Gârboulungurescu in archidiócesa, proovediutu cu săn-tele taine ale moribundilor, a repausatu la cas'a ficei sale din Asileul micu in 1 Maiu 1890, in alu 66-le anu alu vietiei si 43-le alu pastorifrei sufletesci. — *Aureliu Ladosianu*, preotulu tineru alu Erneiului-mare, a adormit u in Domnulu in 1 Maiu a. c. in etate de 29 ani, dupa unu servit u de abiá 6 ani!

!!! Dóarma in pace !!!

Partea scolastica.

Copia ordinatiunei ministrului reg. ung. de culte si instructiunea publica de d^o 12 Febr. a. c. Nr. 56139 indreptata catra toti inspec- torii scolastici reg.

Observandu, ca in scolele poporale si civili superioare pretotindenea se purcede in modu diferit si din multe consideratuni esceptionabilu in cea ce privesce scutirea dela invetiamentu unoru obiecte de invetiamentu, si ca clasificarea nesuficienta obtienuta din unele obiecte nu se baga in sema la judecarea progresului elevilor, me simtu indemnata a reguli cestiunile amintite in urmatoriu modu:

1. In scolele poporale si civili superioare de fete luerulu de mana femeiescu, si desemnulu (desemnulu cu mana libera precum si celu geometricu) atatu in scolele de fete (de rangulu amentitu) catu si in celea de prunci suntu obiecte atatu de ponderose, in catu appropriarea acelor'a neconditiunatu e de ase pretinde dela fiacare elevu cu corpu sanatosu.

Deorece pre langa una propunere corecta, metodica, si carea cu grigia incungiura mai alesu la lucrulu de mana femeiescu ingreunarea prea mare a elevilor, scopurile prefipite in obiectele amentite suntu accesibili de fiacare eleva diligenta, pentru acea clasificatiunea seau not'a nesuficienta eventualu obtienuta de elevele negligente e de a se luu in considerare la trecerea acestor'a in clase superioare chiar' asia, ca si not'a nesuficienta obtienuta din ori care altu obiectu de invetiamentu teoreticu.

Desi pre langa una propunere corecta forte arareori ocure, ca din caligrafia elevulu se fia meritatu nota nesuficienta; totusi astu de lipsa a dispune, ca acest'a nota in casulu de prim'a cadere se nu impedece pre elevi a trece in clase superioare, deca altcum din celealte obiecte arata progresu bunu, — cu tote acestea inse respectivulu se fia strictu obligatu ca se-si emendeze scrisorea pre cale privata, pentru ca, deca si in anulu urmatoru ar' fi nesufficientu progresul lui din caligrafia, atunci din caus'a acest'a ar' fi relegatu la esamenu corectoriu, eventualu la repetirea clasei.

Gimnastic'a si cantulu aievea nu suntu pentru educatiune de mai pucinu pondu decat celealte obiecte de invetiamentu; cu tote acestea cu considerare la acea, ca acestea obiecte de invetiamentu nu occupa locu in planulu de invetiamentu pentru appropriarea unoru anumite cunoscintie ci pentru educatiunea corporala si estetica, — mai departe cu considerare la acea, ca resultatulu neindestulitoru din acestea obiecte

nu e de a se atribui numai lipsei de diliginta si de nisuntia, ci adeseori defectuositatei organisatiunei corporali: concedu si in respectulu acestor obiecte de invetiamentu, ca not'a nesuficienta obtienuta din acestea se nu impedece trecerea elevului in clasa superioara.

2. Eliberarea potrivita locu la obiectele de invetiamentu insirate in punctulu precedentu numai din caus'a defectului corporali pre bas'a atestatului medicalu spusu de medicu oficiosu. Eliberare pre unu tempu de una jumetate de anu potrivita curatoratulu sau comitetulu scolasticu: dar' pre unu tempu mai lungu de una jumetate de anu, sau definitiv potrivita scutu pre elevu numai inspectorulu scolasticu regescu, in sensulu punctului 11 din ordinatiunea mea de d^o 19 Octobre 1889 Nr. pres. 411. (comp. Rendeletek Tára 1889 pag. 2239, Néptanitok Lapja an. XXII pag. 705).

La eliberarea dela gimnastica si dela lucrulu de mana femeiescu e de lipsa, ca se se spuna in atestatulu medicalu, ca eliberarea se estinde la tote partile obiectului respectiv sau numai la o parte (de es. stracanitu, exercitie cu recusite).

Asceptu, ca medicii respectivi cu continire se purceda la edarea atestatelor ce au se adeveresca necesitatea eliberarei, pentru ca la casu contrariu pre ei i-va ingreuna responsabilitatea pentru acea, ca fara de necesitatea neconditiunata elevii voru fi lipsiti de invetiarea gimnasticei ce le ar' promova desvoltarea corporala respective de invetiarea desemnului si a lucrului de mana femeiescu absolutu de lipsa din punctu de vedere practicu.

3. Eliberarea dela cantu se potrivita numai la partea practica a cantarilor; dar' cei eliberati, spre a-si capeta unu gradu de securantia in teoria cantului si pentru ca organulu audiu lui loru se nu ramana lipsitu de formarea ce nobilita activitatea spiritului, cea ce este scopulu principal alu propunerei cantului, suntu obligati a cercetata regulatul orele de cantu.

4. Aceleasi regule, cari in acest'a parte au valore pentru elevii ordinari, suntu a se aplicati si la elevii privati; numai gimnastic'a si cantulu, ca nesca obiecte de invetiamentu, ce curatul servescu interesulu instructiunei, se potu trece cu vederea la esamenele private.

5. In fine estindu si la scolele civile de fete aceleai decisiuni, cari s-au spusu in privintia esamenelor private tienute la scolele civili de prunci, in partea a doua a ordinatiunei mele din 12 Maiu 1889

Nr. 6364 (comp. Rendeletek Tára 1889 pag. 1188. „Néptanítók Lapja“ an. XXII pag. 350).

Despre ce incunoscintiezu inspectoratulu scolasticu reg.

Copî'a ordinatiunei ministrului reg. ung. de culte si instructiunea publica de dtto 13 Martiu a. c. Nr. 12537 indreptata catra toti inspectorii scolastici reg.

In tempurile mai din urma multe curatorate si comitete scolastice cerendu se li donamu pre sém'a scolarilor seraci manuale si legendare edate de privati, vedu de lipsa a face canoscutu, cumcă dupa ce atare cărti nu se conservéza in tipograf'a universitaria reg. ung. nu potu satisface cererilor indreptate in caus'a donarei acelor'a.

Pre sém'a scolarilor seraci, precum s'a întîmplatu pana aci, asia si de aci incolo potu permite se se doneze exemplare gratuite in numeru corespundietoriu numai din manualele si legendariele edate de statu.

Despre ce incunoscintiezu inspectoratulu scolasticu reg. pentru una procedura ulterioara.

Ordinatiunea ministrului reg. ung. de comerciu indreptata catra tóte jurisdictiunile industriali de rangulu alu doilea din Ungaria si catra cea din Fiume.

Nr. 14493. VI. In legatura cu ordinatiunea antecesorului meu de oficiu cu dtto 14 Februarie 1888 Nr. 1449 incunoscintiezu jurisdictiunea industriala de rangulu alu doilea, că prin acést'a insiru scól'a dendro — industriala din Sibiu intre acelea scôle industriali practice, dupa terminarea caror'a pre bas'a unui testimoniu justificatoriu respectivului (deca a implinitu 15 ani din viétia) trebuie se i se dèe carte de lucru in sensulu punctului c) a §-lui 101 din legea industriala; mai alesu estindiendu acestu favoru cu respectu la scol'a industriala susu numita in privintia ramiloru industriali de mesaritu, strugaritu si mai de parte a ramiloru de glasuritu si smaltiuitu.

Deci provoco jurisdictiunea industriala de rangulu alu doilea: se indrume jurisdictiunea (jurisdictiunile industriali) industriala de gradulu primu subalterna, că facia de elevii, cari au terminat scól'a susamintita se procéda in sensulu ordinatiunei citate de dtto 1888 Nr. 1949.

Budapest'a 20 Martiu 1890.

Baross.

Copî'a ordinatiunei ministrului reg. ung. de culte si instructiunea publica de dtto 27 Martiu 1890 Nr. 12025 indreptata catra inspectoratulu scolasticu reg. din comitatele Arad, Somogy, Hunyad, Pest, si Bács-Bodrog¹⁾.

Dupa ce, cu considerare la acea desvoltare inbucurătoră, ce s'a obtinutu in cei 10 ani decursi pre terenulu cultivarei bombiciloru, precum si cu considerare la desvoltarea ulterioara aceleia, ce se promite a fi favoritoră intre raporturile nóstre patriotice, in contielegere cu domnulu ministru de agricultura punu pondu pre ace'a, că interesarea facia de cultivarea acést'a si facia de cunoscerea detaiata a aceleia se prinda radecini in cercuri cătu mai estinse, — dupa ce la propagarea acestei interesari si a modului de cultivare in lin'a prima suntu chiamati invatiatorii, cari functiunéza in tienuturile, ce se occupa cu acea industria, pentru acea tienu a fi fórte de doritu, că in preparandiele din tienuturile amentite inca in anulu currentu se se faca eventualele dispusetiuni necesarie cu privire la invetiarea practica a cultivarei bombiciloru in legatura cu cultivare in mesura mai mica.

Pre lângă reusita marturisescu acelea experimentari succese, cari in acést'a direptiune s'a facutu de mai multi ani in cóce in preparand'i din Kalocsa mai departe in cea diu Baja, Félegyháza si in preparand'i a de statu din Szabadka.

Pentru acea provocu T, că in preparandiele de sub inspectiunea s'a se ieè mesuri in contielegere cu senatulu — directoru in cea ce privesce indigenarea propunerei practice a metasaritului, respective intru sustinerea si perfectiunarea practicei salutarie deja indigenate in acést'a parte.

Totu odata reflectezu, cumca in privint'a ouelor de bombici necesari si a instructiunei practice, competentii se potu adresá la Bezerédy Pál, comisariulu esmisu in caus'a cultivarei bombiciloru de domnulu ministru de agricultura.

Rescriptul ministrului reg. ung. de culte si instructiunea publica cu datu 10 Apriliu 1890 Nr. 45099/89 si indreptatu catra jurisdictiunile besericesci de preste preparandiele cu limb'a propunerei nemagiare.

§. 1 alu articulului de lege XVIII din 1879 relativu la propunerea limbei magiare dispune, că in tóte institutele preparandiali, unde limb'a propunerei nu e cea magiara, limb'a magiara e de a se pro-

¹⁾ Acést'a ordinatiune s'a adresatu si mai multoru jurisdictiuni besericesci, in forma de rescriptu.
Red.

pune in asia numeru de óre, in câtu fia care candidatu de invetiatoriu in cursulu de invetiamentu se o pótá apropiá seu insusi in vorbire si in scrisu.

In sensulu punctului 1 din §-lu 6 a aceleiasi legi la institutele preparandiali amentite numai in acelu casu se potu estradá decrete de cualificatiune, deca celu esaminatu posiede limb'a magiara cum se cere in sensulu legei.

In butulu acestoru pretensiuni determinate prin lege inca si astadi se ivescu plânsori, ca si invetiatorii si invetatoresele, cari in tempurile mai noué ieu din preparandiele cu limb'a de propunere nemagiara, nu posiedu limb'a magiara in acea mesura, cá acea dupa prescrierea chiara a legei citate se o pótá propune cu succesu in scól'a poporala.

Deci suntu indemnatu din nou a recercá T, se binevoiesca a luá mesuri in interesulu esecutarei câtu mai perfecte a legei citate, pentru că in institutele preparandiali ce aveti sub jurisdictione limb'a magiara se se propuna cu resultatulu si in numerulu de óre corespondietoriu scopului prefiptu in lege, si cá decretulu de invetiatoriu se se estradeé numai unor'a că acelor'a, cari cu o destoinicia de invetiatoriu posiedu limb'a magiara in vorbire si in scrisu.

N-ru 380—1890.

Circulariu.

Pentru postulu de docinte-cantoru la scól'a gr. cat. din Secasiu in Protopopiatulu Bogisiei se escrie concursu pâna la 15/3 Iuniu 1890 pre lângă următorie emoluminte:

1. Cuartiru naturalu si salariu fixu de 183 fl. v. a. din cari se primescu dela comun'a besericesca 120 fl., ér' dela Inclit'a Societate a Calei ferate austr. ung. de Statu că patronu 63 fl. in rate lunari decursive.

2. Dela comun'a basericésca 2 orgie focali pentru incalditulu scólei, si alu cortelului docentalu, apoi servitoriu pentru incalditulu scólei.

Concurrentii la acestu psotu au sè-si inainteze recursele pre calea respectivului Oficiu Protopopescu la Ordinariatulu Episcopescu din Lugosiu pâna la terminulu defiptu, instruite a) cu absoloritoriu preparandialu; b) cu testimoniu de cualificatiune docentalu si din limb'a magiara; c) cu atestate despre anii servitiului de pâna ací, cum si despre portarea loru morală si oficioá.

Din Siedint'a Consistoriale tienuta in Lugosiu la 13/1 Martiu 1890.

Pregatiri la scripto-legia.

Scopulu celu mai principalu in instruirea obiectelor, in scól'a poporala e „cetitulu si scrisulu“, cari forméza

punctulu de convenire a toturorul celor alalte sciintie, si pentru că omulu, care scie cetí si scrie se poate cultiva si mai departe.

Inse fiindu-că pruncii de pre la scóele nostre in fraged'a loru junetia, si-jertfescu forte pucinu tempu pentru educatiunea spirituala, pentru acea dara ar' trebuí acomodatu in scóele poporale cea mai buna si totu odata si cea mai grabnica metoda pentru „cetitu si scrisu“. Dupa statulu presente a sciintielor pedagogice celu mai bunu metodu de a instruá cetirea e metodulu: „cetirei scriindu“. Dupa acestu metodu invétia pruncii forte usioru a cetí, pre cându metod'a asia numita a slovenitului e forte chinuitore atâtu pentru scolari, câtu si pentru invetiatoriu.

Asia deca ne incercam a aretá, care e cea mai buna metoda in instructiunea cetirei, se ne intrebam a că ore posiedem unu astu-feliu de Abecedariu, care prea deplinu se corespunda acestei metode?! Multiamita! că in ast'a privintia nu stamu reu. Nu, că-ci avemu destule, intre cari dupa debil'a-mi parere celu mai practicu e: „Elementariul de Solomonu—Munteanu“.

Asiadara confrati invetiatori, preparandi! metod'a o scimui, Abecedarie corespondietorie avemu, se corespondem daru si noi „misiunei“.

Inse că se vinu la obiectulu vorbirei, me voiu incercá in urmatóriile a aretá metod'a „scripto-legiei“.

Metod'a scriptolegiei invétia pre prunci a cetí, scriindu. Acestu metodu nu s'a introdus de multu tempu in Austri'a, că-ci dupa cum se scie celu de antâi metodu a fostu a slovenitului seu a literisatului. Dupa acestu metodu invetiatoriulu, procedea éta cam asia: „dá prunciloru o carte, „in acea carte sta scris dintru antâi tote literele cele „mari si mici, aceste le aretá invetiatoriulu prunciloru de „atâtea ori pana le sciau. Dupa ce le sciau literile de „sine, apoi facéa compusetiuni din ele d. e. impreuná o „vocala cu o consonanta, dupa acea doue consonante si o „vocala etc., si in fine literisau. Multi pedagogi s'a nesuitu „că se o pota stérpi, pentru-că: 1, era mechanica, remânea „prunculu pasivu, nu cugetá, 2, numirea literilor era falsa „diceau d. e.: c-a=ca, s-a=sa, casa“ etc., „Unu pedagogu „a venit la idea, că se nu se slovenésca, si in urma s'a „ivită metodu sunetului, adeca se tiene numai sunetulu „frescu d. e. in locu de ca - c', in locu de ef - f. Acestu „metodu s'a aprobatu si s'a impreunat cu scrisulu. Cum „că e forte practicu, se vede si in tempulu de acum. Apoi „acest'a metodu, s'a numită metod'a scrisu — cetitului, adeca „Scripto-legia“.

Scriptolegi'a are de scopu, se invetie pre prunci a cetí dupa sunetu.

Inainte de a invetá pre prunci a cetí si serie, trebuie a tiené pregatiri, pentru că mân'a micului pruncu e forte grea, umblându numai cu sap'a si lopat'a; dar' nu numai mân'a ci intregu corpulu e neesercitatu.

Asiadara, se vedem cari ar' fi acelea pregatiri, si in ce stau pregatirile?

I. Pregatirile pentru ceteru stau intru acea, că invetitoriu trebuie se faca pre prunci a cunoscere partile vorbirei, se scie destinge cuvintele si silabele, punctele si acestea pana nu cunoscce inca semnulu sunetelor. Inceputulu se face cu lucruri din scóla apoi si din afara observandu totu-de-a-un'a regul'a pedagogica: „dela cunoscutu la ne-, cunoscutu, dela usioru la greu, si dela aprope la departe“.

Cu lucruri din scóla. Spune-mi ceva despre mésa, dí ceva despre scaunu, A! etc. din giurulu casei familiari. Mai antâiu invetitoriu numescce lucrurile, ér' densi facu diceri, dupace fiesce care e in stare a dice despre unu obiectu ceva, i- provóca invetitoriu, că densii se-si aléga obiecte si se dica ceva despre ele. Dupa ce pricepu lucrulu bine, jinviatoriu le spune că: a dice ceva despre unu obiectu (lucru), insemnéza a face diceri. Acést'a o repetéza mai multi prunci, si totu una-data le intorce intrebarea, că se se convinga, că intielegu lucrulu bine d. e. intréba: Cum se face o dicere B? Acum i- provóca se faca diceri dea dreptulu, si se incérca a desface dicerile in partile sale si dice: eu voi spune o dicere, cătu se poteti destinge fia-care parte a ei. Invetitoriu dice d. e. Tabl'a e négra. Provóca pre prunci se fia atenti de câte ori va deschide gur'a, si dupa fia-care cuventu se pote face o trasura pre tabla. Dupa ce i-a deprinsu astu-feliu, spune că partile unei diceri, se numescu cuvinte. Apoi trece mai departe la silabe. Dupa ce sunt in stare a scrie diceri mai lungi si mai scurte si sunt in stare a deosebi fia-care cuventu, si sciu si ce e cuventulu; apoi trece la silaba. La desvoltarea silabeloru ér' i- provóca a face diceri si-i intréba carei partea 1, 2, 3 etc. Si alege o dicere in care cuventulu din ainte se fia din doue silabe. Invetitoriu pronuncia cuventulu raru, asia incâtu fia-care silaba se o cunoscce prunci de pre intreruptulu seuă pronunciatulu cuventului. Dupa ce exerciéza si acestea bine, ér' le face cunoscutu, că suntu cuvinte, cari se pronuncia prin o deschidere a gurei si suntu cari se pronuncia prin 2, 3 etc, deschideri a gurei. In fine si- alege unu cuventu care se se incépa cu ore căre-va sunetu, firesce că totu din diceri abstrase, intréba care-i silab'a 1, 2, 3 etc. Acum am ajunsu la scrierea acelui sunetu, cu care s'a inceputu dicerea.

II. In ce stau pregatirile pentru scrisu? Inainte de tote, se facu prunci cunoseuti cu expresiunile: indrépt'a in stâng'a, inainte, indereptu, de asupra, de desuptu etc. Grigiti! care-i mân'a cu care mâncați? Areta-o C! Voi aveti inca o mâna. Carei mân'a stânga? Redicati cu totii mân'a drépta, redicati acumă mân'a stânga. Esercitii! Acum redica invetitoriu mânile sale, si provoca a responde. Pote că toti nu se voru pricepe, că in catrau e in drépt'a si in càtrau e in stâng'a. Invetitoriu le spune, că deca ne punemu cu faci'a catra resaritul tote lucrurile care-su spre mân'a drépta su- de-a drépt'a si cele dela stang'a de-a stâng'a. Care-i ochiulu dreptu D? Care-i stângulu E? Pune mân'a drépta pre ochiulu dreptu F! Stâng'a pune-o pre ochiulu stângu G! Care-i consolariulu teu celu de a

drépt'a H? Pune mân'a drépta pre consolaritu' ta ce'a de a stâng'a I! Care e paretele dreptu? Care e celu stângu? etc. Astu-feliu procede invetitoriu si cu concepte: inainte, indereptu, in susu, in josu. In fine misicare corporala. Sculati! siedeti! mânile la olalta! etc.

a) Tienerea cerusei si a tablitiei. S'a spusu mai susu că prunci invétia a ceti, scriindu. Fiindu-cà ar' stricá prunci multa hârtia, pentru-cà nu suntu dedati in tienerea cerusei, ar' fi de lipsa că fia-care scolariu se aiba tablitia si cerusa. Déca cutare comună e departata de orasiu, atunci spre a nu acceptá tota diu'a defipta de têrgu, spre a tramite dupa recusitate necesarii de scrisu, nesuésca-se fia-care invetitoriu, că acelea se se afle in comun'a lui de vîndiare.

Acum urmăza esercitii pentru tienerea tablitiei si a cerusei. Sculati! Siedeti! Tablitiele pre banca, cerusa lângă ele. Care-i laturea tablei de a drépt'a L? de a stâng'a? Care-i partea de asupra a tablitiei M? partea din josu? Câte laturi are tabliti'a N? Numera-le tare! Cerus'a in mân'a drépta! Sculati! Puneti cerus'a pre laturea drépta a tablitiei! stâng'a de asupr'a din josu! Puneti tablitiele pre mésa, laturea drépta a tablitiei se fia mai inainte, laturea stânga mai indereptu! (Tactu!) Atenti! cându voi dice eu 1, redicati tabliti'a in susu, 2, lasati-o in josu, unulu! doi! Acum le spune invetitoriu cum se tienă cerus'a, bagati bine de séma! cerus'a se stee nisi dreptu, nisi culcata, fora asia incâtu (aretandu invetitoriu cu degetulu), se vina cerusa pre oulu acest'a. Esercitii! in fine vine cum se stee la més'a de scrisu. Petiorele se stee nisi intinse in ainte, nisi cărligate indereptu, mân'a stânga se stee tota pre mésa, ér' drépt'a trei degete dela cotu. Se nu stee cu pieptulu pre mésa, si capulu se nu-lu tienă prea plecatu. Er' materi'a morală in privintia, stergerei tablitiei o recapitulează vre-unu pruncu bunu.

Aureliu B. Popu,
invetitoriu.

(Va urmă)

Consultu este se premiamu scolarii? Déca dá, in ce mesura si ce soiu de premie se folosim?

Scól'a, intru realizarea măretiului seu scopu, la care tientesce, continuu s'a folositu si se folosesee de töte midilócele corespondietore si iertate. Intre aceste midilóce, se pote afirmá cu totu dreptulu, se numera si asia numitulu „premiu scolariu“, care s'a distribuitu si se distribue si astădi mai in töte scólele. —

Despre acest'a asia dara, m'am resolvatu a scrie căte-va sfruri, in pretiuitulu organu „Fói'a besericésca si scolastica“ — constrinsu mai alesu de unele discutiuni recente, ce le-amu avutu cu unii colegi invetitori — unde — se intielege — s'a si ventilatu cam dóue pareri mai cardinale — lasându apoi in drépt'a judecata a onoratiloru cetitori, in cătu suntu temeinice asertiunile unor'a seu altor'a. —

Fiindu presenti in acestu anu, la esamenulu de véra din comun'a Sancelu protopopiatulu Bieei, mai multi invetiatori, dupa finirea acestui esamenu, convenindu in cas'a invetiatorului de acolo, intre altele a venit vorb'a si despre premiele scolare, asupr'a caroru s'a si nascutu o discusiune chiar' seriosa si infocata, de unde s'au si ivit dous pareri, cari s'au cernutu barbatesce, tempu de aprópe doue óre, peccatu numai, că personagiul celor interesati n'a fostu completu. —

Unii din presentii invetiatori, la care s'a alaturat si suscrisulu, au pledatu pre léngea parerea acelor'a, cari suntu de acordu si recomenda premiele scolare, că midilóce acommodate, pentru ajungerea scopului, la care tende instructiunea, dar' conditionat, că acele sè se folosesc dupa unu tactu si regula anunita si nice decat din bani ori alte materie corruptibile, cum buna óra s'au usatu pana acum, ci mai vîrtosu se constă aceste — premiele — din cărti acomodate, vestimente sau icône, ce la totu intemplarea le remânu că suvenire. —

Altii, considerându lucrurile din altu punctu de vedere, s'au alaturat pre léngea parerea acelor'a, cari afîndu premiele de unu midilou nenaturalu si prin urmare necorespondietoriu — le respingu si delatura cu totul, mai alesu din cadrulu scolei poporale, unde chiar' — dupa afirmarea densiloru — se face numai unu mérù de certa intre scolari, si apoi produc sânge reu chiar' si intre parinti, cari că ómeni cu pucina precugetare, nu potu urmari scopulu la care se tiéntesce cu distribuirea asia dîseloru „premie scolare anuale“. —

Se revinu dara asupr'a parerei acelor'a, cari suntu pentru premiare cu trupu si sufletu, si cari si afirma unanimu, că natur'a cea cruda a tînerímei din scol'a poporala, cari si altu cum sciutu este, că in partea cea mai mare capeta o directiune in familia chiar' gresita — ero-nata — pretindu, că scol'a celu pucinu, déca familia nu este unu faru conducatoriu, se caute si sè se folosesc de totu midilócele posibile si iertate, prin care s'ar' poté delaturá reulu ce bântue viitoréa generatiune. —

Natur'a lucrului, si in deosebi importantia acestei discipline, de care s'au folositu atâtu ómenii mai noi de scola, cătu si ómenii trecutului, ni sioptesce cu unu glasu poternicu, că desi dupa infatiosiarea sa, la prim'a vedere, acest'a — premiul — ni s'ar' parea unu ce prea de pucina importantia, cu totu aceste — afirma sustienetoriu premielor — considerându, că premiul este asia dicendu o — remuneratiune — naturala — si remuneratiunile fiindu recomandate si impuse din principiu pedagogicu, si cari impreunate cu pedepsele drepte — corespondietore — ajuta forte multu la ajungerea sublimului scopu alu instructiunei. Despre remuneratiuni si pedepse că atari, s'a vorbitu chiar' multisioru, priu urmare, de aceste in genere, lasu se mai vorbesca alte persone, si eu remânu constantu si restrînsu pre léngea scrutarea acestoru dous pareri, referitore la premiul scolaru anualu. —

E chiar' dorerosu căndu vedemu, că pre unele cestiuni, cari la prim'a vedere se arata de unu interesu neinsemnatu, cumu e si premiul scolaru, nu se pune o adeverata greutate, nu, ci mai multu se tractoza asiá că cestiuni de ordine inferioara, si inca mai multu, că nesce jocàrii copilaresci, pre căndu in sine suntu de asiá natura, că déca s'ar' usuá dupa meritu, ar' avea urmari de folosu generalu si comunu.

Modulu celu gresitu, dupa care se distribue premiile, se observa cu ocazie esameneloru, căndu de regula se distribue unele seau altele soiuri de premie intre scolari, asiá cam dupa gradulu sărgintiei sale de preste anu, si dupa cum cam cugeta cei chiamati a premiá. Premiul ce e dreptu, in bani, cărti, vestimente, icône s. a. dîteu sustienetoriu premielor, de cumu va se imparte rationalu, adeca la locul si tîmpulu seu, este cu dreptu cuvîntu, acelu midilou salutaru, care siguru si pre nesintite, stîrnesc in scolari, caroru se distribue, sîmtiulu celu mai poternicu spre activitate continua, -i atrage si le dà unu poternicu impulsu, că se pasiasca cu barbatia pre largulu câmpu alu instructiunei, care altu cuma de facultatile marginite ale generatiunei formande, ar' remânea nestribatutu, déca scol'a nu ar' fi sciutu folosi midilócele acommodate — pedepse, remuneratiuni s. a., cari se reguléze — se forméze — asiá dicendu pre omulu celu adeveratu. —

Etu — premiul — se afirma mai incolo de aderentii lui, distribuitu dupa meritu si conformu reguleloru pedagogice, este că o legatura contractuala, că scolarii caroru se dà, se nu fia si in viitoru mai pucinu activi si de diliginta decrescenda, ci privindu acestu daru, se intielege, pentru meritulu si diligint'a sa de preste anulu scolasticu, totu-déun'a se -si reamintesca, că osteneal'a sa gradata de preste anu, nu numai i-a adusu unu folosu moralu nepretinutu — inavutindu-si mentea cu cunoscîntia lui folositore, — dar' pre léngea aceste, s'a mai bucuratu si de unu folosu materialu, primindu nesce cărti acomodate, vestimente sau o — sumulitia aumita de bani, cari la totu intemplarea, din detorintia morala parintii erau detori a -li-le procurá, si cari apoi primindu-le — asiá se afirma — scolarii premiati incepud gradatu a se formá. —

Mai târdiu, căndu scolarii voru intielege, că activitatea este impusa chiar' din mandatu domnedieescu, voru conchide cu totu securitatea si aceea, că si la casulu, căndu straruint'a loru nu ar' fi recompensata dupa gradulu in cordarei loru, de óre-ce expresu ni se demânda óre unde: „Róga-te si lucra, căci va fi bine“ — si atunci omulu detoriu este continuu asi esercitá atâtu poterile trupesci, cătu si cele sufletesci. —

Considerându-le acestea, intarescu aderentii premiilor, scolarii mai ne fortati, mai liberi si mai veseli, voru continua calea loru; voru capetá mare imbarbatare scolarii in genere, dar' cu deosebire scolarii mai debili, cari prea adesc -si perdu cumpetulu — se descuragiaza, — prin premiare li-se va escitá sîmtiulu spre activitate; dar' es-

clusivu numai atunci, cându prin distribuírea premielor, se va observá cea mai mare impartialitate si dreptate. De unde resulta, că premiulu, dupa parerea prima este a se distribui, inse elu se fia: 1. Impartialu, 2. Dreptu. — Impartialu este premiulu, déca cu ocaziunea distribuírei lui nu se ivesce nice cea mai mica umbra de consideratiune la unele insusiri corporale sau la gradu de distinctione familiară „domnu“ sau „seracu“ „frumosu“ sau „uritu“ — ci se iéu in considerare cu deosebire facultatile sufletului.

Dreptu este premiulu, déca la premiare se iau in considerare cu deosebire acei scolari, cari nu -su asiá capacitatii, inse prin o diliginta estraordinaria, stau cu progresulu pre o trépta cu aceia, cari dela natura suntu dotati cu talentu si cari prin urmare nu prea multu -si sfarma capulu cu memorisarea si afilarea cutarui adeveru. —

Dar' óre suntu multe locuri si casuri, unde asiá se procede cu distribuírea premielor? Eu asiá m'am convinsu, chiar' pucine locuri — suntu unde se procede asiá, fia acésta in gimnasie, scóle poporale sau in ori care altu soui de scóle. Dar' me rogu, ce dreptate e acésta? —

De cum-va premiulu s'ar' distribuí conformu acestoru marturisiri, adeca: „dreptu si impartialu“ de cum-va nu se voru luá chiar' cărari gresite si opuse, apoi cu tota securitatea, suntu unu midilou datatoriu, de tonu, care prin unu ajutoriu imprumutatu cu alte multe midilóce recoméndate, ne intârdiatu si cu cea mai mare securitate, voru redicá cu deosebire scól'a poporala la o — stare conformu cerintielor moderne.

S'a observatu inse de unii, că pre cele mai multe locuri nu se tiene contu chiar' de locu de o — procedere sanetósa si rationala, nice facia cu acésta disciplina, ce are o — mare insemnatare pentru ajungerea scopului, la care tiénim. — Din acésta causa, s'a si nascutu alti afirmatori contrari premielor. Ei sustienu:

1. *Că premiulu, nu este o — urmáre naturala:* a) pentru-că scolariulu că atare are detorintia a invetiá, b) că celu dotatu invetia si nepremiatu; ér' scolariulu ne-capace cu greu va invetiá, de s'ar' premiá ori si cătu, nu, că elu e ne dotatu si neaplicatu spre acésta. —

Dar' se iérte acesti sustienitori, déca le spunu, că nu tocmai asiá stà caus'a, de óre-ce scolariulu e fiintia rationala dar' că omu inca nedesvoltatu nici in o privintia, déca se va lasá numai asiá, si nu se voru grupá ómenii crescuti, scól'a cu midilóce corespundietóre, omulu nu ar' stá mai susu că alta vietuitóre si atunci nu s'ar' cunóisce omulu capacitatatu de celu marginitu. — De sine cade asiá dar' prim'a afirmatiune a — ómenilor, cari — asiá credu — numai la aparintia resista pre cându in realitate suntu de acordu premielor, si acésta pre de o parte este bine, că este sciutu proverbiulu „Prin focu se lamuresce aurulu“ sau „Dupa o furtuna se cunosc arborii cei tari“. —

2. *Că premiulu mai alesu déca nu se distribue dupa unu planu si ordine anumita, gradata si corespundietóre,* a) strica pre scolarii, carorù li-se comite nedreptate prin

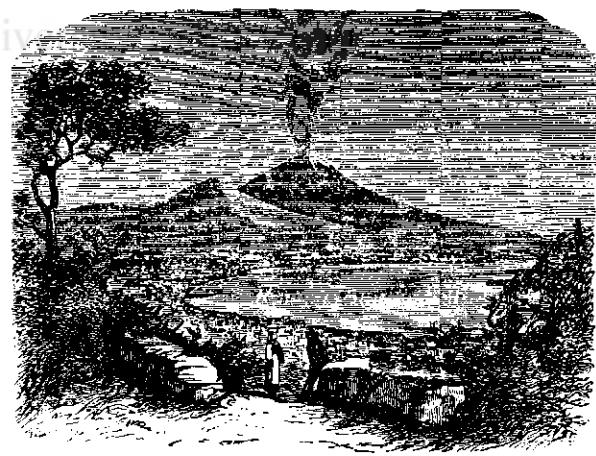
premiare, b) strica si pre scolarii ce se premieza, pentru-că conchidu că, sórtea ce a cadiutu pre conscolarii nedrepatititi -i pote ajunge mai curându ori mai târdiu si pre ei. Cu aceste ar' aveá dreptate contrarii premielor, dar' aceste suntu de asiá natura, că usioru se potu regulá. —

Ori cumu ar' fi, din parte-mi inca me alipescu lângă aderentii premielor si că de inchiare mai adangu: „*Premiati scolarii, dar' dupa cea mai buna conscientia si dreptate, că se nu se ivescă nice cea mai mica umbra a partialitatii, si premile distribuite, se constă dupa spus'a de mai susu, din obiecte generale si durabile, cărti, vestimente, icône s. a. că acestea fiindu de unu bine comunu, voru fi private că adevărate premia, precându banii, pre cari nice ómenii mari nui sciu folosi, nu voru lasá acele urme salutare si ne sterse ce s'aui prevediutu, si la cari s'a tiénitlu prin introducerea premielor scolare.* —

Tom'a Simu,
inventiatoriu.

Efectulu caldurei.

Efectulu caldurei mai instructivu se poate observa la vulcani. Acestia suntu muntii cu forma conica, cari se inaltia la o marime mai mica sau mai mare si in interiorulu loru suntu provediuti cu canalu, prin care din una afundime mare vinu la suprafacia diferite gazuri si masse de lava fierbinte. Capulu canalului, carele mai de multe ori are

(Fig. a).

forma de turnariu se numesc *crateru*. Acesta se afla sau in vîrvulu vulcanului, sau in côtele aceluia. Massa muntelui de comunu constă din productele vulcanului, din lava, si din modificatiunile aceluia, din asiá numite toffuri.

Prin craterulu si crepaturile celor mai multi vulcani tisneseu inafara vaporii de apa si alte specii de gazuri formandu columne de fum (fig. a). (Vezavulul de cătra sinulu neapolitanu).

La unii vulcani de pre marginea craterului sau si de pre unu punctu mai inaltu se potu vedé si schimbarile ce se intempla in gâtlegiulu craterului. In canalulu comunicatoriu alu multor vulcani se afla una giratiune continua: lava acusi se inaltia, acusi descinde. Alti vulcani inse incețează pentru unu tempu, dar' apoi eruptiunea urmatore este cu atâtu mai forte, cu cătu a fost mai lunga pausarea. Pre tempulu pausei se astupă canalurile si nu lasa gazurile, că se ieșe din afundime, din carea causa acelea se aduna

in cuantă forte mare și în fine învingu pedecile. De exemplu Vezuvulu în anticitate atât de multă a fostu pausatu, în căută numai sciau nici de vestea erumperei; craterul și jurul lui erau crescute cu vegetație, cându deodată începă acea erupție poternică, carea îngropă Pompei și Herculaneum.

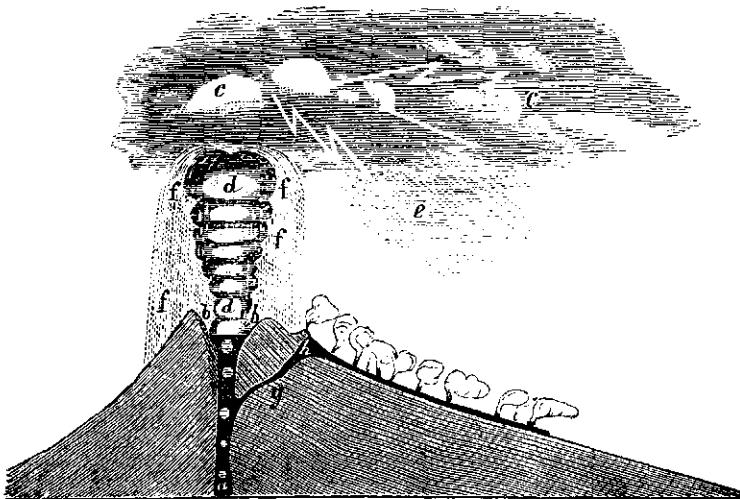

Fig. b

Eruptiunile mari. Eruptiunile mari suntu impreunate cu cutremururi de pământ și cu marmura subterană. Cuntul gazorilor și vaporilor tisnitori cresce enorm și se înalță una colună de fum gigantă la una înalte de mai multe mii de metri și intuneca soarele, și coplesesc întregul jurul cu una cenușie inecatorie (fig. b). În cîstelor muntelui de multeori se nascu, prelungă craterul principal, și crater secundari.

Miroslu combinațiunilor sulfurice se poate simți din departare. În colună de fum cea negră se înalță bucati de lava fierbinte și rotundinduse pică că bombe sau că lapili. Colună de fum negră se arează că una colună de foc; mai de multe ori este acoperita de nori și spintecata de fulgere. Diu nori se pornește plăia, și franturile gramadite la polele muntelui suntu tirfite mai departe. Cându fenomenele descrise aici deja au durat unu tempu, în cîstele muntelui se nasce crepatura, prin carea nabuiescă înafara lava. Numai la vulcanii cei mici se versă prin craterul principal. Vaporii de apă ce se află în lava ajungându la suprafață se elibera și insotescu în forma de nori torente de lave. După una erupție ce durează tempu mai scurtu sau mai lungu, intra o pauză mai mică sau mai mare. Acei vulcani, ale căroru erupții suntu forte mari, au lipsa de pauză mai lungă.

Cauza nascerei și activității vulcanilor se dice a fi urmatōri'a: Apă mare strabate în afundimea pământului chiar pana la locul, ce se numește vatră vulcanilor, acolo prefacânduse în vaporii marescu puterea intensivă a vaporilor și gazurilor deja existenți. Acesta tiene pana când gazurile nu învingu resistența și nu potu nabusi în afară provocând erupție. Cum că mareu prezetează apa la formarea gazurilor, documentează impregnarea acea, că vulcanii aproape exclusiv ocuru prelungă mare, și cum că sarurile acelea, cari erupțiiile le aducu la suprafația totu se cuprindu și în apă marei și aproape în aceasi proporție.

Vulcanii cei mai însemnati în Europa suntu: Vezuvulu în apropierea Neapolului, Aetona în Sicilia, vulcanii de pe insulele Lipari, insula Santorini în marea Aegeica și vulcanii

din Islanda (Hecla). În Asia suntu de natură vulcanică Curiilii ce se află dealungulu tiermurilor ostiei, insulele japanice, filipine, mai departe insulele Sundei mari și mici ce suntu dela Asia spre sudu și spre sudu-ostu, insulele Moluce, precum și sirul de insule ce de spre ostu încinguri Australia și alte multe insule de pe oceanul pacificu. În Americă partea vestică dealangulu și plina de munti vulcanici (Andi, Muntii stâncosi etc.) În Africă suntu vulcani pre tiermurii vestici în apropierea Nigerului și pre tiermurii ostiei (Chilimandsara, Chenia). Insulele vulcanice din mari strinsu luate suntu vulcani, acărora formare s-a inceputu pre fundul marei. Inca și astazi pre fundul marei se intempla nenumerate erupții, despre cari nici nu avem cunoștință.

Stâncile produse de vulcani.

Între productele vulcanilor activi locul primu luocupa lava, sau măsă stâncosă ce în stare fluidă și fierbinte nabuiescă din vulcan și carea curge pre cîstelor muntelui la o distanță anumita, unde apoi se recesce și se învertosă. Celelalte produse ale vulcanilor, cenusă vulcanică, nisipul lapili și bômbile asemenea nu suntu altu-ceva, decât lava în diferite modificări.

Vulcani varii produc lave varie, cari se potu insira sau în famili'a trachitiloru sau în a basaltiloru. Si de ore-ce structura acestoru stânci inca se unescă în cea mai mare parte cu a basaltiloru și trachitiloru, pre cari de prezentă abia se mai vedu urme de vulcani, potemă presupune, că și acestea s-au produsă între aceleasi relații. Înse între productele vulcanilor de prezentă activi nu se află formațiuni asemenea cu granitulu, syenitulu, diabasulu, dioritulu etc., desi stâncile insirate au proprietățile stâncilor eruptive. Formarea acestoru stânci se explică astăzi, că presupunem, cum că aceleă s-au solidificat la una afundime mai mare, unde vaporii de apă, cari le-a percurzu massă, n'au pututu se volabilese usior. În urmă acestoră recirea loră s-a intemplatu cu multă mai inceputu, și particile loru constitutive inca cu multă mai perfectu s-au pututu cristaliza.

Stâncile solidificate în afundimea pământului se numește plutonice¹⁾ spre distincție de stâncile eruptive ce se formează la suprafață, cari le numim vulcanice. Stâncile plutonice și vulcanice împreună luate formă grupa stâncilor eruptivi.

Isvore termali. Multe isvore calde, ce se află mai alesu în vecinătatea vulcanilor suntu produse de aceleasi cauze, de cari suntu produsi vulcanii.

Apă atmosferică strabate în afundime, unde se infierbinta; o parte din apă ce este mai aproape de vîtră focului se preface în aburi și impinge înainte massă de apă ce zace deasupra să.

Saritură isvorelor calde se potu asemenea cu erupțiunile vulcanilor și cu acea se și unescă deplinu în privință a cauzelor finale. Atare isvor se află în scald'a dela Rank-herlany lângă Casiovia. În numero mare ocore în Americă nordică în muntii Parcă, pre insula Selandia nouă (Geysir) și în alte regiuni vulcanice. Apă isvorelor termali are mare putere solvitore, ce la adencime mai mare se graduează în urmă apesarei. Apă ce nabuiescă în afară clădescă în giurul orificiului o mare parte din materiale solvite, din care cauza aici se producă coline întregi: d. e. toffulu de silice pre insula Islandica, toffulu de varu la Carlsbadu, la Rauschenbach (cott. Szepes) etc.

Decă privimă preste efectele și fenomenele cauzate de căldura, vomu află între ele oarecare intrunire, asia

¹⁾ Pluto în mitologia grecescă este dieul infernal.

cătu acelea se potu cuprinde in o grupa comună, si deorece cau'a toturor zace in interiorulu pamentului, pentru acea totalitatea acestoru fenomene o numim *vulcanismu*. Acesta nu este asia generalu respandită că ap'a, dar' rezultatele lui suntu admirabile. Productele activitatii vulcanice suntu muntii gigantici. Piscurile celea mai mari din Cordilerii (Andi) suntu vulcani activi s'au stinsi. Aetn'a cea inalta de 3300 de metri s'a produs din materii vulcanice. In fine tote stâncile eruptive suntu efectul vulcanismului.

Electricitatea.

(Prelegere practica din fizica).

Recusite de invetiamēntu: unu cilindru de sticla, o ruda de colofoniu, o ruda de cera de sigilatu, o bucată de postavu, dōue globurele de medua de socu, acatiate de fire de matasa, o sticla de lampa, unu pocalu de sticla, o lespeude de arama rosia si una de zincu, accidu sulfuricu si apa.

Materia de invetiamēntu: Dece frecamu cu postavu unu cilindru de sticla seau o ruda de colofoniu, acestea devin electricice si atragu la sine bucati mai mici de hărtia seau globurele de medua de socu dupa acea era le respingu. Dece ne apropiam nodulu degetului de cilindrulu de sticla bine frecat sare in degetu o schintea mica, se aude o pirauta si semîntu că ne pisca ceva. In cilindru de sticla prin frecare s'a produs o potere, care se numesce electricitate. De aci urmăza 1. că prin frecare se produce electricitate; 2. că corpurile electrice atragu la sine corpuri mai mici si apoi era le respingu. Electricitatea produsa prin frecare e de doue feliuri: positiva si negativa. Positiva se numesce cea din sticla, negativa cea din colofoniu seau cera rosia. Electricitatea positiva si negativa cu negativa se respingu; positiva cu negativa se atragu.

Suntu corpuri, cari primescu si conducu mai departe electricitatea. Atari corpuri se numescu conductori buni de electricitate. Suntu inse corpuri, cari se electrisează numai in punctul de frecare, si electricitatea nu o conducu mai de parte. Atari corpuri se numescu conductori rei de electricitate. Conductatori buni de electricitate suntu: metalele, corpulu omeniloru si alu animaleloru, pamentulu, carbunele, plantele, aerulu umed, fumulu etc., conductatori rei suntu: metas'a, sticla, colofoniu, cera de sigilatu, sulfurulu, aerulu uscatu etc.

In aeru inca este multa electricitate mai cu séma veră, cându 'su nadusieli mari. Electricitatea atmosferica se aduna in nori. Dece unu noru plinu de electricitate se apropiu de unul neelectricu, acest'a inca se electrisează. In atari casuri saru schintei electrice dintr'unu noru intr'altulu. Schintele acestea se numescu fulgeru. Fulgerul are form'a unui globu invapaiatu, si că se vede lunguretui urmăza dela misfarea cea repede.

Dupa fulgeru de regula urmăza tunetu (durduitu). Schintea electrica sare cu o repediune forte mare dintr'unu noru intr'altulu. Cându sare si face cale prin aeru, acest'a in urma schintei se imprena éra, vine in vibratiune si produce sunet, cari in forma de valuri ajunge pana la urechile nostre. Acest'a e tunetulu seau durduitulu. Tunetulu in tienuturi muntose se intaresce prin echo. Dece tunetulu se repetiesce desu, atunci lu-audim că unu murmur continuu. Tunetulu si fulgerul se nascu deodata totusi mai antâiu vedemus fulgerul si numai dupa acea

audim sunetulu. Caus'a e, că fulgerul inaintează cu o repediune neasemenat mai mare că sunetulu. Dece dupa ivirea fulgerului audim indata sunetulu e semnu, că a fulgerat aproape de noi.

Dece fulgerul cade pre pamentu, de regula lovesc obiectele mai inalte si conductoarii buni de electricitate, de acea nu e bine cându fulgera se stamu in turnu de beserice, sub arbori inalti seau langa hornu; nu e bine se fugim, pentru că fugindu se nasce curentu de aeru si asia deschidem cale fulgerului. Asemenea nu e bine se se traga clopotele, pentru că si atunci se nasce curentu de aeru.

Cându fulgera nu e bine se facem focu, pentru că prin caldura aerulu se raresc si fulgerul cauta totu-de-aună aerulu mai rar; apoi si altu-cum fumulu e conductoru bun de electricitate si asia forte usioru pot se conduca fulgerul in casa. Cându fulgera mai bine se stamu in mijlocul casei.

Turnurile si edificiele mai inalte, fiindu mai espuse, le scuteseu de fulgeru prin unu aparatu, ce se numesce parafulgeru. Acesta sta din doue parti si anume din o ruda, care prinde fulgerul si din alta, care lu-conduce in pamentu. Rud'a, care prinde fulgerul, e asiediata perpendiculari pre punctul cea mai inaltu a edificiului, că pre acea se o ajunga mai iute fulgerulu. Vîrfulu ascutit u a acestei rude e auritu că se nu ruginescă. In partea din josu a acestei a asiediata cealalta ruda, care conduce fulgerul in pamentu, unde apoi se imprascia.

(Va urmă)

Varietăti.

Ilustritatea Sa D. Dr. Erödi Béla, directorulu supremu reg. alu districtului de invetiamēntu — Clusiu, a visitatu gimnasiulu nostru in 7—10 Maiu a. c. A cercetatu orele de propunere si a ascultatu respunsurile scolarilor; apoi a visitatu cu de amerențulu adjustarea interna. In conferint'a din 10 Maiu a. c., eruditulu barbatu de scola facêndu-si observatiunile sale s'a esprimitu a fi multumit in genere cu progresulu ce se face in instructiune, a facutu inse unele reflesioni binevoitorie in privint'a adjustarei, carea in unele pretinde ameliorari.

Esamene. La gimnasiulu superioru gr. cat. din locu s'a tienutu esamenulu verbalu de clase cu scolarii din clasea a VIII-a in 12 si 13 a I. c. — Esamenulu scripturisticu de maturitate cu abituentii s'a inceputu in 15 a I. c. si va durá pâna in 21 a I. c. inclusive, ér' esamenulu verbalu de maturitate se va tiené in 16 si 17 Juniu a. c.

Esamenele cu celealte clase gimnasiali se voru incepe in 19 Juniu si voru durá pâna in 26 Juniu inclusive, ér' in 29 Juniu a. c. dupa celebrarea s. liturgie se voru cetei clasificarile si se voru impartி premiele.

Manualu de pedagogia. Opulu de pedagogia acceptatul cu multa interesare, a profesorului de universitate *Ludovicu Felméri* esti de sub tipariu sub titul'a „A neveléstudomány kézikönyve“. Opulu acest'a cuprinde 700 de pagine si este espusu cătu se pote de elegantu. Se afla de vîndiare la librari'a Eggengerger in Budapest'a si la auctornu in Clusiu. Pretiulu este 6 fl. v. a.

Adunarea generala a „Reuniunei docentiloru gr. cat. români din Maramuresiu“ se va tiené in 29 Maiu st. n. a. c. in comun'a Saliscea de susu.